

1901-10-27

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:
"Ligtornen": I begyndelsen af 1900-tallet var "Ligtornen" et populært øgenavn for en restaurant i Industriforeningen (senere Industrirådet) ved Rådhuspladsen i København – restauranten lukkede i 1934 (Internettet, febr. 2026). Munter var en hund på Erikshaab.

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv

Proveniens:
Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

TRANSSKRIFTION

!

København d. 27. Oct. 1901.

Kære Mor!

Først Tak for Tøjet, som jeg haaber snart maa blive efterfulgt af noget mere, blandt ander Lommetørklæder og Underbuxer, som jeg vist kan faa god Brug for til Skytteøvelserne længere henne i Tiden, naar Vejret bliver koldere. Allerede nu er det ikke særligt varmt Kl 6 om Morgen og i Betragtning heraf samlede jeg forleden Dag al den Energi, som findes i mig og gik hen til en Issenkrænmer og købte et Spritapparat. Et saadant har været det staaende Samtaleemne mellem Holm og mig nu en hel Maaned, idet han hver Gang, han har set mig, har benyttet Lejligheden til at skælde mig Huden fuld paa Grund af dets "Ikkeanskaffelser", mendens jeg derimod, med al den Skarpsindighed, Juraen har skænket mig, søgte at bevise ham, at man ikke maa give efter for sine Lyster. Men i Fredags faldt jeg som sagt for Fristelsen og for at gøre Skridtet helt ud, købte jeg tillige nogen Sprit til Uhyret samt et Fjerdingspund Cacao, og jeg maa indrømme, at mine Skrupler over at svigte mine Principper temmelig let bleve reducerede til et Minimum, da jeg Lørdag Morgen sad ved en Kop dampende Kop Cacao i Stedet for den frygtelige The.

Hvis du "en passant" føler dig fristet til at sende mig noget Cacao samtidig med Underb - , vil det selvfølgelig ikke blive sendt tilbage. I Aftes havde jeg et meget haardt Arbejde, idet jeg syede nye røde II.

Opslag paa min Uniform, hvilket jeg, naar jeg selv skal sige det, gjorde noget fikst, rigtig nok ogsaa med Opofrelse af mine Fingre, der blev fuldstændigt gennemhullede af Naalen, da jeg først paa et temmeligt sent Stadium af Arbejdet opdagede, at et Fingerbøl med Held kunde benyttes, hvilket dog sinkede lidt, da jeg for hver Gang, jeg skulde tage ["tager" overstreget] trække Naalen ud, maatte tage Fingerbøllet af og anbringe det paa Bordet, for saa igen at sætte den paa igen, naar Naalen skulde ud. Jeg var i Gaar oppe paa Las's Udstilling; det var temmelig mange for at se paa dem, blandt andre en lille tyk Mand, der gav sin Ledsager i Kommission at købe ikke saa faa Stykker paa Tirsdag. Jeg sneg mig hele Tiden omkring for at høre de forskelliges Mening, der for det meste var meget anerkendende især om det Stykke hjemme fra Broen, hvor jeg staar i min Baad og fisker. Jeg følte mig naturligvis meget smigret. Las selv traf jeg deroppe men talte kun et Øjeblik med ham, da han havde meget travlt, men han lovede at komme herop til os en af Dagene. - - - Forleden Aften var jeg ude hos Onkel Emil for at høre om hans Ferie; han inviterede mig med ["med" anført oven over Linien] i "Ligtornen", hvor vi spiste til Aften; han havde samme Dag været oppe hos Overpostmestren, der havde sagt ham, at hans Embede vilde blive forstørret til Foraaret og hans selv blive Postmester af anden Grad, hvorover han selvfølgelig var meget glad.

Tillige var hans Forkølelse omtrent forbi, og i den dobbelte Anledning gratulerede

III

jeg strax "Altusius Theofæus Machiavelli Saturninus Brækbønne Brandstrup" Jeg er for Tiden optaget af en stor Idé om at faa nogle Fyre at læse med, da jeg daglig har mondst en á to Timer ledige, og den synes virkelig at skulle krones med Held. En af mine Kammerater har den nemlig faaet den samme Tanke, og da han kender en Skolebestyrer, som maaske kunde skaffe ham nogle Timer, lover han ogsaa at lægge et godt Ord ind for mig. Det kunde dog maaske i heldigste Fald løbe op til c. 25 Kr. om Maaneden og jeg imødeser med stor Spænding Udfaldet ikke blot for Fortjenestens Skyld, men ogsaa fordi det er rart at faa noget at bestille. Det frygteligste i min Tilværelse i det hele tager er de Timer, hvor jeg er færdig med at studere, men paa den anden Side ikke hverken har Morskabsbøger eller Tid for Spisetiderne til at gaa i Foreningen el. lign. - - Jeg har lige været en lille Afstikker henne hos en Konditor og indtaget en lille Forsyning Kager, og det skønt jeg om et Kvarter skal spise til Aften; jeg er nemlig bes[ulæseligt]t af en glubende Appetit, men da jeg ved Maaltiderne faar sidst og da de andre spiser meget lidt og da jeg ikke gerne vil blive siddende efter at de andre har rejst sig, bliver jeg sjælden helt mæt skønt jeg hænger i som en Hest i den Tid, der forundes mig. Men trods ("alt" anført oven over linjen] er jeg sikkert taget

IV

ikke saa faa Pund paa. Forleden fik jeg mit Tobaksbord fra Odense, men derimod ikke mit Tæppe, som jeg nok kunde have ønsket. Det lader nemlig til, at jeg overhovedet ikke faar det, Ta Mis har talt om, skønt jeg flere Gange har omtalt det. - - Jeg har tænkt paa, at sende Munter et Kødben her i Brevet, men da det vist vil være lidt upraktisk, vil du nok faa ham det givet paa en lidt nemmere Maade. - - -

Det er da rart, at Far har det saa godt.

Mange Hilsner til alle fra D.

NB. Glem endelig ikke Tobakken; jeg kan ikke finde Manden, hvor jeg kan faa den Slags, og hvis saa var, maatte jeg købe 5 Stk ad Gangen.

Holm: Uvist hvem denne Holm er.

Emil Brandstrup/Onkel Emil ses i personregister.